

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

5. marts 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 083/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 083/02 Sag C-249/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. januar 2018 — Wind 1014 GmbH og Kurt Daell mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — motorkøretøj, som en person bosiddende i en medlemsstat leaser hos et leasingselskab hjemmehørende i en anden medlemsstat — registreringsafgift, der beregnes pro rata i forhold til varigheden af køretøjets anvendelse — behovet for de nationale skattemyndigheders tilladelse forud for ibrugtagningen — begrundelse — forebyggelse af omgåelse, svig eller misbrug af afgiftsreglerne — beskyttelse af statens beskatningskompetence — proportionalitet) 2

2018/C 083/03 Sag C-270/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. januar 2018 — Carlos Enrique Ruiz Conejero mod Ferroservicios Auxiliares SA og Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social nº 1 de Cuenca — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 2, litra b), nr. i) — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — national lovgivning, som under visse betingelser tillader afskedigelse af en arbejdstager på grund af periodisk fravær, selv når fraværet er begrundet — arbejdstagers fravær følger af sygdomme, som skyldes vedkommendes handicap — forskelsbehandling på grund af handicap — indirekte forskelsbehandling — berettigelse — bekæmpelse af fravær på arbejdspladsen — hensigtsmæssighed — proportionalitet) 3

2018/C 083/04	Sag C-363/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. januar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — støtte erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked — tilbagesøgningsforpligtelse — artikel 108, stk. 2, andet afsnit, TEUF — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 14, stk. 3 — en virksomhed, der modtager støtten, erklæres konkurs — insolvensbehandling — anmeldelse af fordringer i konkursboet — ophør med aktiviteter — udsættelse af konkursbehandlingen med henblik på at undersøge muligheden for at genoptage aktiviteterne — informationspligt — undladelse af gennemførelse)	3
2018/C 083/05	Sag C-463/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. januar 2018 — Stadion Amsterdam CV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 77/388/EØF — artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit — reduceret momssats — bilag H, kategori 7 — en enkelt sammensat ydelse bestående af to særskilte bestanddele — selektiv anvendelse af en reduceret momssats på én af disse bestanddele — rundvisning kaldet »World of Ajax« — besøg på museet for AFC Ajax)	4
2018/C 083/06	Sag C-676/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. januar 2018 — CORPORATE COMPANIES s.r.o. mod Ministerstvo financí ČR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme — direktiv 2005/60/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra c), og artikel 3, nr. 7), litra a) — en virksomheds formål bestående i salg af selskaber, der er registreret i selskabsregistret, og som udelukkende er oprettet med henblik på at blive solgt — salg foretaget ved overdragelse af selskabsandele i skuffeselskabet)	5
2018/C 083/07	Sag C-45/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 18. januar 2018 — Frédéric Jahin mod Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre des Affaires sociales et de la Santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF og 65 TEUF — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 11 — opkrævninger af indtægter af kapital som led i finansieringen af en medlemsstats sociale sikring — fritagelse for statsborgere i Den Europæiske Union, som er tilknyttet en social sikringsordning i en anden medlemsstat — fysiske personer, som er tilknyttet en social sikringsordning i et tredjeland — forskellig behandling — restriktion — berettigelse)	5
2018/C 083/08	Sag C-58/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. januar 2018 — INEOS Köln GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — midlertidige regler for harmoniseret gratisdeling af emissionskvoter — perioden 2013-2020 — afgørelse 2011/278/EU — artikel 3, litra h) — begrebet »procesemissionsdelinstallation« — emissioner fra forbrænding af ufuldstændigt oxideret kulstof — flydende restprodukter — ikke omfattet)	6
2018/C 083/09	Sag C-240/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. januar 2018 — E (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold på en medlemsstats område — trussel mod den offentlige orden og den nationale sikkerhed — direktiv 2008/115/EF — artikel 6, stk. 2 — afgørelse om tilbagesendelse — forbud mod indrejse på medlemsstaternes område — indberetning med henblik på nægtelse af indrejse i Schengenområdet — statsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse udstedt af anden medlemsstat — konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen — artikel 25, stk. 2 — konsultationsprocedure mellem den medlemsstat, der foretager indberetningen, og den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen — frist — den konsulterede kontraherende stats manglende stillingtagen — konsekvenser for fuldbyrdelsen af afgørelser om tilbagesendelse og om indrejseforbud)	7

2018/C 083/10	Forenede sager C-654/16, C-657/16 og C-658/16: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. januar 2018 (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) — Amber Capital Italia Sgr SpA (sag C-654/16), Amber Capital Uk Llp (sag C-654/16), Bluebell Partners Limited (sag C-657/16), Elliot International LP (sag C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (sag C-658/16) og Elliot Associates LP (sag C-658/16) mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — direktiv 2004/25/EF — overtagelsestilbud — artikel 5, stk. 4, andet afsnit — mulighed for at ændre tilbudsprisen under klart definerede omstændigheder og betingelser — national lovgivning, hvorefter tilbudsprisen fastsættes til den pris, som er konstateret i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere — begrebet »klart definerede omstændigheder og kriterier«)	8
2018/C 083/11	Sag C-678/16 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 18. januar 2018 — Monster Energy Company mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — procesreglementet — artikel 181 — EU-varemærker — indsigelsessag — figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »HotoGo self-heating can technology« — sammensat varemærke — ansøgning om registrering — indsigelse — forkastet — åbenbart, at appellen skal afvises)	8
2018/C 083/12	Sag C-101/17 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. december 2017 — Verus Eood mod Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Maquet GmbH (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket LUCEO — ugyldighedserklæring)	9
2018/C 083/13	Sag C-499/17 P: Appel iværksat den 17. august 2017 af Miguel Torres, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 31. maj 2017 i sag T-637/15 — Alma-The Soul of Italian Wine mod EUIPO — Miguel Torres	9
2018/C 083/14	Sag C-536/17 P: Appel iværksat den 11. september 2017 af Josel, SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. juni 2017 i sag T-333/15 — Josel mod EUIPO — Nationale-Nederlanden Nederland	10
2018/C 083/15	Sag C-559/17 P: Appel iværksat den 21. september 2017 af Cafés Pont SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-309/16 — Cafés Pont mod EUIPO — Giordano Vini	10
2018/C 083/16	Sag C-668/17 P: Appel iværksat den 28. november 2017 af Viridis Pharmaceutical Ltd. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2017 i sag T-276/16 — Viridis Pharmaceutical Ltd. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	10
2018/C 083/17	Sag C-695/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Helsingin käräjäoikeus (Finland) den 12. december 2017 — Metirato Oy under likvidation mod Den finske stat/Verohallinto og Den estiske stat/Maksu- ja Tolliamet	11
2018/C 083/18	Sag C-704/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Tjekkiet) den 15. december 2017 — D.H. mod Ministerstvo vnitra	12
2018/C 083/19	Sag C-705/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea hovrätt (Sverige) den 15. december 2017 — Patent-och registreringsverket mod Mats Hansson	12
2018/C 083/20	Sag C-716/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 22. december 2017, A	13
2018/C 083/21	Sag C-724/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 22. december 2017 — Vantaan kaupunki mod Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy og Asfaltmix Oy	14

2018/C 083/22	Sag C-729/17: Sag anlagt den 22. december 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	14
2018/C 083/23	Sag C-19/18 P: Appel iværksat den 5. januar 2018 af MS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 31. maj 2017 i sag T-17/16, MS mod Kommissionen	16
2018/C 083/24	Sag C-27/18: Sag anlagt den 16. januar 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	17
2018/C 083/25	Sag C-415/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2017 — David Fernando Leal da Fonseca mod Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Portugal)	18
2018/C 083/26	Sag C-269/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. november 2017 — Andreas Niemeyer mod Brussels Airlines SA/NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)	18
2018/C 083/27	Sag C-277/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. november 2017 — Heinz-Gerhard Albrecht mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hannover — Tyskland)	18
2018/C 083/28	Sag C-420/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2017 — Europa Kommissionen mod Den Franske Republik	18
2018/C 083/29	Sag C-534/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. november 2017 — Ursula Kaufmann og Viktor Schay mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hannover — Tyskland)	19
Retten		
2018/C 083/30	Sag T-639/16 P: Rettens dom af 23. januar 2018 — FV mod Rådet (Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2013 — frifindelse af sagsøgte i første instans — sammensætningen af det dommerkollegium, der afsagde dommen i første instans — proceduren for udnævnelse af en dommer ved Personaleretten — domstol oprettet ved lov — princippet om en domstol oprettet ved lov)	20
2018/C 083/31	Sag T-869/16: Rettens dom af 23. januar 2018 — Wenger mod EUIPO — Swisgear (SWISSGEAR) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket SWISSGEAR — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 76 i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a) og artikel 95 i forordning 2017/1001]]	20
2018/C 083/32	Sag T-250/17: Rettens dom af 23. januar 2018 — avanti mod EUIPO (avanti) [EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket avanti — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	21
2018/C 083/33	Sag T-15/18: Sag anlagt den 17. januar 2018 — OCU mod ECB	22
2018/C 083/34	Sag T-16/18: Sag anlagt den 17. januar 2018 — Activos e Inversiones Monterroso mod SRB	22
2018/C 083/35	Sag T-862/16: Rettens kendelse af 16. januar 2018 — fritz-kulturgüter mod EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	23

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 083/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 72 af 26.2.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 63 af 19.2.2018

EUT C 52 af 12.2.2018

EUT C 42 af 5.2.2018

EUT C 32 af 29.1.2018

EUT C 22 af 22.1.2018

EUT C 13 af 15.1.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. januar 2018 — Wind 1014 GmbH og Kurt Daell mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-249/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — motorkøretøj, som en person bosiddende i en medlemsstat leaser hos et leasingselskab hjemmehørende i en anden medlemsstat — registreringsafgift, der beregnes pro rata i forhold til varigheden af køretøjets anvendelse — behovet for de nationale skattemyndigheders tilladelse forud for ibrugtagningen — begrundelse — forebyggelse af omgåelse, svig eller misbrug af afgiftsreglerne — beskyttelse af statens beskatningskompetence — proportionalitet)

(2018/C 083/02)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wind 1014 GmbH og Kurt Daell

Sagsøgt: Skatteministeriet

Konklusion

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning og administrative praksis som omhandlet i hovedsagen, hvorefter

- ibrugtagning af et køretøj, som en person, der er bosiddende i denne medlemsstat, leaser hos et leasingselskab hjemmehørende i en anden medlemsstat med henblik på en midlertidig anvendelse af dette køretøj i førstnævnte medlemsstat mod betaling af en registreringsafgift, der beregnes pro rata i forhold til varigheden af denne anvendelse, for så vidt angår denne betaling er betinget af en forhåndsgodkendelse fra skattemyndighederne i førstnævnte medlemsstat, uden hvilken det nævnte køretøj principielt ikke kan ibrugtages på dets område, og
- adgangen til at tage et sådant køretøj i brug med det samme i førstnævnte medlemsstat, mens den betalingspligtiges ansøgning om tilladelse til betaling af en registreringsafgift af nævnte køretøj, der beregnes pro rata i forhold til dets anvendelse i førstnævnte medlemsstat, behandles, er betinget af, at den fulde registreringsafgift er betalt forud herfor, idet for meget opkrævet afgift tilbagebetales med rente, hvis og når den betalingspligtige har fået denne tilladelse fra nævnte skattemyndigheder til en forholdsmæssig afgiftsberigtigelse.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. januar 2018 — Carlos Enrique Ruiz Conejero mod Ferroses Servicios Auxiliares SA og Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca — Spanien)

(Sag C-270/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 2, litra b), nr. i) — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — national lovgivning, som under visse betingelser tillader afskedigelse af en arbejdstager på grund af periodisk fravær, selv når fraværet er begrundet — arbejdstagers fravær følger af sygdomme, som skyldes vedkommendes handicap — forskelsbehandling på grund af handicap — indirekte forskelsbehandling — berettigelse — bekæmpelse af fravær på arbejdspladsen — hensigtsmæssighed — proportionalitet)

(2018/C 083/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carlos Enrique Ruiz Conejero

Sagsøgte: Ferroses Servicios Auxiliares SA og Ministerio Fiscal

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, litra b), nr. i), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter, at en arbejdsgiver kan afskedige en arbejdstager på grund af periodisk fravær fra arbejdspladsen, selv om fraværet er berettiget, i tilfælde, hvor fraværet følger af sygdomme, der skyldes det handicap, som denne arbejdstager har, medmindre denne lovgivning forfølger et legitimt mål og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. januar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-363/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — støtte erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked — tilbagesøgningsforpligtelse — artikel 108, stk. 2, andet afsnit, TEUF — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 14, stk. 3 — en virksomhed, der modtager støtten, erklæres konkurs — insolvensbehandling — anmeldelse af fordringer i konkursboet — ophør med aktiviteter — udsættelse af konkursbehandlingen med henblik på at undersøge muligheden for at genoptage aktiviteterne — informationspligt — undladelse af gennemførelse)

(2018/C 083/04)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved K. Boskovits og V. Karra, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2-4 i Kommissionens afgørelse 2012/541/EU af 22. februar 2012 om Grækenlands statsstøtte til Enómeni Klostojfantourgía (United Textiles) AE (statsstøttesag nr. SA.26534 (C 27/10, ex NN 6/09) samt i henhold til EUF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre afgørelsen, og fordi den ikke på passende vis i henhold til afgørelsen har oplyst Europa-Kommissionen om de vedtagne foranstaltninger.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. januar 2018 — Stadion Amsterdam CV mod
Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der
Nederlanden — Nederlandene)**

(Sag C-463/16) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 77/388/EØF —
artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit — reduceret momssats — bilag H, kategori 7 — en enkelt
sammensat ydelse bestående af to særskilte bestanddele — selektiv anvendelse af en reduceret momssats på
én af disse bestanddele — rundvisning kaldet »World of Ajax« — besøg på museet for AFC Ajax)*

(2018/C 083/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stadion Amsterdam CV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/4/EF af 19. januar 2001, skal fortolkes således, at en enkelt ydelse som den, der er omtvistet i hovedsagen, og som består af to separate bestanddele, idet den ene bestanddel udgør hovedelementet og den anden et sekundært element, som, hvis de var blevet leveret som særskilte ydelser, ville være pålagt forskellige momssatser, bør afgiftspålægges med én momssats, der gælder for den pågældende samlede ydelse fastsat i forhold til hovedbestanddelen, og dette gælder, selv om prisen for hver enkelt bestanddel i den samlede pris, der er betalt af en forbruger for at opnå den pågældende ydelse, kan identificeres.

⁽¹⁾ EUT C 410 af 7.11.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. januar 2018 — CORPORATE COMPANIES s.r.o.. mod Ministerstvo financí ČR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-676/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme — direktiv 2005/60/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra c), og artikel 3, nr. 7), litra a) — en virksomheds formål bestående i salg af selskaber, der er registreret i selskabsregistret, og som udelukkende er oprettet med henblik på at blive solgt — salg foretaget ved overdragelse af selskabsandele i skuffeselskabet)

(2018/C 083/06)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CORPORATE COMPANIES s.r.o..

Sagsøgt: Ministerstvo financí ČR

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, sammenholdt med dette direktivs artikel 3, nr. 7), litra a), skal fortolkes således, at disse bestemmelser omfatter en person som den i hovedsagen omhandlede, hvis erhvervmæssige virksomhed består i salg af selskaber, som den selv har oprettet, uden en forudgående anmodning herom fra dens potentielle klienter, med henblik på salg heraf til disse klienter ved overdragelse af sine selskabsandele i det selskab, der er genstand for salget.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 18. januar 2018 — Frédéric Jahin mod Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre des Affaires sociales et de la Santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-45/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF og 65 TEUF — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 11 — opkrævninger af indtægter af kapital som led i finansieringen af en medlemsstats sociale sikring — fritagelse for statsborgere i Den Europæiske Union, som er tilknyttet en social sikringsordning i en anden medlemsstat — fysiske personer, som er tilknyttet en social sikringsordning i et tredjeland — forskellig behandling — restriktion — berettigelse)

(2018/C 083/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frédéric Jahin

Sagsøgte: Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Konklusion

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en statsborger fra denne medlemsstat, som er bosat i et tredjeland, der ikke er en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) eller Det Schweiziske Forbund, og som dér er tilknyttet en social sikringsordning, i den pågældende medlemsstat er underlagt opkrævninger på kapitalindkomst i henhold til et bidrag til den sociale sikringsordning, som er indført herved, skønt en statsborger i Unionen, som henhører under en social sikringsordning i en anden medlemsstat, er fritaget herfra på grund af det i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fastsatte princip om, at kun én medlemsstats lovgivning finder anvendelse.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. januar 2018 — INEOS Köln GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-58/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — midlertidige regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter — perioden 2013-2020 — afgørelse 2011/278/EU — artikel 3, litra h) — begrebet »procesemissionsdelinstallation« — emissioner fra forbrænding af ufuldstændigt oxideret kulstof — flydende restprodukter — ikke omfattet)

(2018/C 083/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: INEOS Köln GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 3, litra h), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som udelukker drivhusgasemissioner, der stammer fra forbrænding af ufuldstændigt oxideret kulstof i flydende form, fra begrebet »procesemissionsdelinstallation«.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. januar 2018 — E (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-240/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold på en medlemsstats område — trussel mod den offentlige orden og den nationale sikkerhed — direktiv 2008/115/EF — artikel 6, stk. 2 — afgørelse om tilbagesendelse — forbud mod indrejse på medlemsstaternes område — indberetning med henblik på nægtelse af indrejse i Schengenområdet — statsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse udstedt af anden medlemsstat — konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen — artikel 25, stk. 2 — konsultationsprocedure mellem den medlemsstat, der foretager indberetningen, og den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen — frist — den konsulterede kontraherende stats manglende stillingtagen — konsekvenser for fuldbyrdelsen af afgørelser om tilbagesendelse og om indrejseforbud)

(2018/C 083/09)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Part i hovedsagen

E

Konklusion

- 1) Artikel 25, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, der blev undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 og trådte i kraft den 26. marts 1995, skal fortolkes således, at selv om en kontraherende stat, som har til hensigt at træffe en afgørelse om tilbagesendelse ledsaget af et forbud mod indrejse og ophold i Schengenområdet over for en tredjelandstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse udstedt af en anden kontraherende stat, lovligt kan indlede den i denne bestemmelse fastsatte konsultationsprocedure inden selve vedtagelsen af nævnte afgørelse, skal denne procedure under alle omstændigheder indledes, så snart en sådan afgørelse er blevet vedtaget.
- 2) Artikel 25, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at afgørelsen om tilbagesendelse ledsaget af et indrejseforbud, der er vedtaget af en kontraherende stat over for en tredjelandstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse udstedt af en anden kontraherende stat, kan fuldbyrdes, mens den i denne bestemmelse fastsatte konsultationsprocedure er i gang, eftersom den indberettende kontraherende stat anser nævnte statsborger for at udgøre en trussel mod den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, uanset dennes mulighed for at gøre de rettigheder gældende, som han har i henhold til denne opholdstilladelse, ved efterfølgende at begive sig til den anden kontraherende stats område. Ved udløbet af en rimelig frist efter konsultationsprocedurens påbegyndelse, og hvis den konsulterede kontraherende stat ikke svarer, tilkommer det imidlertid den indberettende kontraherende stat at slette indberetningen om nægtelse af indrejse og eventuelt at opføre tredjelandstatsborgeren på statens nationale liste over uønskede personer.
- 3) Artikel 25, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen skal fortolkes således, at en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse udstedt af en kontraherende stat, og over for hvem der i en anden kontraherende stat er blevet vedtaget en afgørelse om tilbagesendelse ledsaget af et indrejseforbud, for en national ret kan påberåbe sig retsvirkningerne af den konsultationsprocedure, som påhviler den indberettende kontraherende stat, samt de krav, der følger heraf.

⁽¹⁾ EUT C 213af 3.7.2017.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. januar 2018 (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) — Amber Capital Italia Sgr SpA (sag C-654/16), Amber Capital Uk Llp (sag C-654/16), Bluebell Partners Limited (sag C-657/16), Elliot International LP (sag C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (sag C-658/16) og Elliot Associates LP (sag C-658/16) mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Forenede sager C-654/16, C-657/16 og C-658/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — direktiv 2004/25/EF — overtagelsestilbud — artikel 5, stk. 4, andet afsnit — mulighed for at ændre tilbudsprisen under klart definerede omstændigheder og betingelser — national lovgivning, hvorefter tilbudsprisen fastsættes til den pris, som er konstateret i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere — begrebet »klart definerede omstændigheder og kriterier«)

(2018/C 083/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagerne

Sagsøgere: Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16) og Elliot Associates LP (C-658/16)

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Med deltagelse af: Hitachi Railltaly Investments Sri, Hitachi Railltaly SpA, Ansaldo Sts SpA (C-654/16) og Finmeccanica SpA

Konklusion

Artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gør det muligt for den nationale tilsynsmyndighed at forhøje prisen på et overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiveren eller de personer, der handler i forståelse med den pågældende, og en eller flere sælgere, ved for så vidt angår den pris, som overtagelsestilbuddet således kan forhøjes til, at begrænse sig til at fastsætte, at denne svarer til den af denne myndighed konstaterede pris, for så vidt som denne pris kan udledes tilstrækkeligt klart, præcist og forudsigeligt af den samlede nationale lovgivning ved hjælp af fortolkningsmetoder, der er anerkendt i national ret.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 18. januar 2018 — Monster Energy Company mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-678/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — procesreglementet — artikel 181 — EU-varemærker — indsigelsessag — figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »HotoGo self-heating can technology« — sammensat varemærke — ansøgning om registrering — indsigelse — forkastet — åbenbart, at appellen skal afvises)

(2018/C 083/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Monster Energy Company (ved solicitor P. Brownlow)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen afvises.
- 2) Monster Energy Company betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 14. december 2017 — Verus Eood mod Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Maquet GmbH

(Sag C-101/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket LUCEO — ugyldighedserklæring)

(2018/C 083/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Verus Eood (ved Rechtsanwalt C. Pfitzer)

De andre parter i sagen: Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget) og Maquet GmbH (ved Rechtsanwalt N. Hebeis)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Verus EOOD betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Appel iværksat den 17. august 2017 af Miguel Torres, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 31. maj 2017 i sag T-637/15 — Alma-The Soul of Italian Wine mod EUIPO — Miguel Torres

(Sag C-499/17 P)

(2018/C 083/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Miguel Torres, SA (ved abogado, A. von Mühlendahl og Rechtsanwalt, J. Güell Serra)

De andre parter i appelsagen: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Ved kendelse af 14. december 2017 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 11. september 2017 af Josel, SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. juni 2017 i sag T-333/15 — Josel mod EUIPO — Nationale-Nederlanden Nederland

(Sag C-536/17 P)

(2018/C 083/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Josel, SL (ved abogado, J. Güell Serra)

De andre parter i appelsagen: Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Nationale-Nederlanden Nederland BV

Ved kendelse af 17. januar 2018 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 21. september 2017 af Cafés Pont SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-309/16 — Cafés Pont mod EUIPO — Giordano Vini

(Sag C-559/17 P)

(2018/C 083/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cafés Pont SL (ved advokat E. Manresa Medina)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Giordano Vini SpA

Ved kendelse af 11. januar 2018 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 28. november 2017 af Viridis Pharmaceutical Ltd. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2017 i sag T-276/16 — Viridis Pharmaceutical Ltd. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-668/17 P)

(2018/C 083/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Viridis Pharmaceutical Ltd. (ved Rechtsanwalt C. Spintig, Rechtsanwalt S. Pietzcker og Rechtsanwältin M. Prasse)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Hecht-Pharma GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) ophæves.

- Sagen hjemvises til Retten.
- EUIPO tilpligtes at betale de af appellanten afholdte omkostninger. Subsidiært udsættes afgørelse om sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med den foreliggende appel gør appellanten gældende, at Retten i den appellerede dom har foretaget flere tilsidesættelser af EU-varemærkeforordningen ⁽¹⁾.

For det første har appellanten gjort en tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 58, stk. 1, litra a), første punktum, første led. Retten har med urette lagt til grund, at retsbevarende brug af et for et lægemiddel registreret EU-varemærke kun foreligger, når den fornødne lægemiddelgodkendelse er blevet meddelt. Retten har desuden tilsidesat samme bestemmelse, idet den har kvalificeret brug af et EU-varemærke i forbindelse med en klinisk undersøgelse i henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/83/EF ⁽²⁾ som obligatorisk intern brug og derfor ikke reel brug.

Appellanten har endvidere gjort tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 58, stk. 1, litra a), første punktum, andet led, gældende. Retten har med urette lagt til grund, at en klinisk undersøgelse med henblik på forberedelse af en ansøgning om godkendelse af lægemidlet ikke kan begrunde manglende brug af et varemærke, når der først udtrykkeligt blev ansøgt om den kliniske undersøgelse efter registreringen af varemærket og/eller hvis der ikke anvendes så tilstrækkelige økonomiske midler, som er nødvendige for at afslutte den kliniske undersøgelse så hurtigt som muligt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Helsingin kärjäoikeus (Finland) den 12. december 2017 — Metirato Oy under likvidation mod Den finske stat/Verohallinto og Den estiske stat/Maksu- ja Tolliamet

(Sag C-695/17)

(2018/C 083/17)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Helsingin kärjäoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Metirato Oy under likvidation

Sagsøgte: Den finske stat/Verohallinto og Den estiske stat/Maksu- ja Tolliamet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, i direktiv 2010/24/EU ⁽¹⁾, for så vidt som det heri bestemmes, at [org. s. 5] fordringer, for hvilke der er fremsat anmodning om inddrivelse, i den bistandsøgte medlemsstat skal behandles på samme måde som hvis det drejede sig om den bistandsøgte medlemsstats egne fordringer, fortolkes således,

- a) at den bistandssøgte medlemsstat også er part i en retssag, der vedrører tilbagebetalingen af de beløb, der er blevet betalt som følge af inddrivelsen, eller
- b) at den bistandssøgte medlemsstat alene forestår inddrivelsen af fordringen i forbindelse med eksekutionen og anmelder fordringen i en egentlig insolvensbehandling, mens den bistandssøgende medlemsstat derimod i forbindelse med en omstødsessag, der vedrører omfanget af de aktiver, der indgår i insolvensboet, er sagsøgte?
- 2) Skal direktivet fortolkes således, at en anden stats fordringer på grundlag af en anmodning om inddrivelse inddrives med de samme midler, men dog således, at de inddrevne aktiver forbliver adskilte og ikke blandes med den bistandssøgte stats aktiver, eller således, at de inddrives sammen med statens egne fordringer og derfor blandes med den bistandssøgte medlemsstats aktiver? Med andre ord: Har direktivet alene til formål at forbyde, at en anden stats fordringer stilles ringere?
- 3) Kan en retssag, der vedrører en omstødelse ved insolvens, sidestilles med en tvist vedrørende eksekutionsforanstaltninger som omhandlet i artikel 14, stk. 2, og kan det på grundlag heraf sluttes, at den bistandssøgte medlemsstat i henhold til direktivet også er sagsøgte i denne retssag?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2010/24/EU af 16.3.2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT 2010, L. 84, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Tjekkiet) den 15. december 2017 — D.H. mod Ministerstvo vnitra

(Sag C-704/17)

(2018/C 083/18)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: D.H.

Sagsøgt: Ministerstvo vnitra

Præjudicielt spørgsmål

Er fortolkningen af artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU ⁽¹⁾ (EUT 2013, L 180, s. 96) sammenholdt med artikel 6 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for national lovgivning, der ikke tillader Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) at prøve en retsafgørelse om frihedsberøvelse af en udenlandsk statsborger, efter at frihedsberøvelsen af den udenlandske statsborger er afsluttet?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 180, s. 96.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea hovrätt (Sverige) den 15. december 2017 — Patent-och registreringsverket mod Mats Hansson

(Sag C-705/17)

(2018/C 083/19)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea hovrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patent-och registreringsverket

Sagsøgt: Mats Hansson

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal varemærkedirektivets artikel 4, stk. 1, litra b) ⁽¹⁾, fortolkes således, at den helhedsvurdering af alle relevante faktorer, som skal foretages i forbindelse med en bedømmelse af risikoen for forveksling, skal påvirkes af den omstændighed, at en bestanddel af varemærket udtrykkeligt er blevet udelukket fra beskyttelse ved registreringen — dvs. ved at er blevet anført en såkaldt disclaimer ved registreringen?
- 2) Hvis spørgsmål I besvares bekræftende, skal disclaimeren i så fald kunne berøre helhedsvurderingen på en sådan måde, at den kompetente myndighed tager hensyn til den pågældende bestanddel, men tillægger den en mere begrænset betydning således, at den ikke kan anses for at have fornødent særpræg, selv hvis bestanddelen rent faktisk har særpræg og er dominerende i det ældre varemærke?
- 3) Hvis spørgsmål I besvares bekræftende, og spørgsmål II besvares benægtende, skal disclaimeren så alligevel på anden vis påvirke helhedsvurderingen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2008, L 299, s. 25)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 22. december 2017,**A****(Sag C-716/17)**

(2018/C 083/20)

*Processprog: dansk***Den forelæggende ret**

Østre Landsret

Part

A

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 45 TEUF, således som bestemmelsen efter EU-Domstolens dom af 8. november 2012 i sag C-461/11 ⁽¹⁾ er fortolket, til hinder for en værnetingsregel som den danske, der har til formål at sikre, at den ret, som behandler gældssaneringen, har kendskab til og kan inddrage de konkrete socioøkonomiske forhold, hvorunder skyldneren og dennes familie lever og må antages fremadrettet at leve, ved sin vurdering, samt at vurderingen kan ske efter på forhånd fastlagte kriterier, der fastlægger, hvad der kan anses for en acceptabel beskeden levestandard under gældssaneringen?

Hvis spørgsmål 1 besvares således, at begrænsningen ikke kan anses for retfærdiggjort, anmodes EU-Domstolen om at oplyse:

- 2) om artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den også i en situation som den foreliggende har direkte virkning mellem private, således at private kreditorer skal tåle nedsættelse eller bortfald af den gæld, en skyldner, der er flyttet til udlandet, har til dem.

(¹) Domstolens dom af 8. november 2012, ECLI:EU:C:2012:704

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 22. december 2017 —
Vantaan kaupunki mod Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy og Asfaltmix Oy**

(Sag C-724/17)

(2018/C 083/21)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vantaan kaupunki

Sagsøgte: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy og Asfaltmix Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Afgøres spørgsmålet om, hvem der hæfter for en adfærd, der er i strid med artikel 101 TEUF, ved direkte anvendelse af denne artikel eller ud fra de nationale bestemmelser?
- 2) Såfremt de erstatningspligtige bestemmes ved direkte anvendelse af artikel 101 TEUF: Er de, som er omfattet af begrebet »virksomhed« i denne bestemmelse, erstatningspligtige? Er bestemmelsen af erstatningspligtige underlagt de samme principper som dem, Domstolen i bødesager har anvendt til at bestemme de ansvarlige i disse sager, og hvorefter ansvaret især kan bero på tilhørsforholdet til samme økonomiske enhed eller på en økonomisk kontinuitet?
- 3) Såfremt de erstatningspligtige bestemmes i henhold til medlemsstatens nationale bestemmelser: Er en national bestemmelse i strid med EU-rettens effektivitetsprincip, hvorefter et selskab, der efter at have erhvervet samtlige aktier i et selskab, som deltager i et kartel i strid med artikel 101 TEUF, har opløst det pågældende selskab og videreført dets aktiviteter, ikke hæfter for at erstatte den skade, der er forvoldt ved det opløste selskabs konkurrencebegrænsende adfærd, selv om det i praksis er umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at opnå erstatning fra det opløste selskab? Er effektivitetsprincippet til hinder for en fortolkning af en medlemsstats nationale ret, hvorefter det som betingelse for et erstatningsansvar kræves, at en virksomhedsomdannelse af den beskrevne art skal være sket ulovligt eller kunstigt med det formål at omgå den konkurrenceretlige erstatningspligt eller på anden illoyal måde, eller i det mindste at selskabet ved gennemførelsen af virksomhedsomdannelsen havde eller burde have haft kendskab til overtrædelsen af konkurrencereglerne?

Sag anlagt den 22. december 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-729/17)

(2018/C 083/22)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Tserepa-Lacombe og H. Støvlbæk)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF samt artikel 15, stk. 2, litra b) og c), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF⁽¹⁾, idet den i medfør af lov 3898/2010 og præsidentdekret 123/2011 har begrænset den retlige form af udbydere af mediationsuddannelser til nonprofitorganisationer, som skal være oprettet af mindst en advokatsammenslutning og mindst et erhvervskammer i Grækenland.
- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF og artikel 13, 14 og 50, stk. 1, i samt bilag VII til direktiv 2005/36/EF⁽²⁾, idet den har undergivet proceduren for anerkendelse af akademiske kvalifikationer betingelser i form af yderligere krav vedrørende certifikaters indhold, har pålagt udligningsforanstaltninger uden en forudgående vurdering af reelle forskelle, og har opretholdt bestemmelser, som fører til forskelsbehandling, ved at kræve, at en ansøger, der ønsker godkendelse som professionel mediator, og som har en godkendelse opnået i udlandet eller fra en godkendt udenlandsk uddannelsesinstitution efter at have fulgt undervisning i Grækenland, skal have erfaring svarende til deltagelse i mindst tre mediationsprocedurer.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Tilsidesættelse af etableringsretten i henhold til artikel 49 TEUF og artikel 15, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked

Artikel 5, stk. 1, i lov 3898/2010, sammenholdt med det hermed forbundne præsidentdekret nr. 123/2011, bestemmer, at selskaber, som udbyder mediationsuddannelser, udelukkende må have retlig form af nonprofitorganisationer, som er oprettet af mindst en advokatsammenslutning og mindst et erhvervskammer i Grækenland, og at disse selskabers drift er undergivet udstedelse af en tilladelse af den myndighed, der er henvist til i nævnte lovs artikel 7.

Disse restriktioner omfatter såvel tjenesteydere, som ønsker at etablere sig for første gang i Grækenland, som tjenesteydere, der ønsker at etablere et sekundært forretningssted i form af et datterselskab.

Ingen fysiske eller juridiske personer ud over advokatsammenslutningerne og erhvervskammerne må oprette uddannelsesinstitutioner til uddannelse af mediatorer, som på grundlag af denne uddannelse kan tage en eksamen med henblik på godkendelse som professionel mediator i Grækenland, hvis denne person ikke støttes af en advokatsammenslutning eller et erhvervskammer.

Enhver uddannelsesinstitution, hvis aktuelle retlige form ikke er en nonprofitorganisation, er desuden reelt udelukket fra muligheden for mod vederlag at tilbyde uddannelse til potentielle mediatorer, som på grundlag af denne uddannelse kan tage en eksamen med henblik på godkendelse som professionel mediator i Grækenland.

Endelig er enhver uddannelsesinstitution fra en anden medlemsstat, som ønsker at tilbyde den omhandlede ydelse mod vederlag fra studerende, som indskriver sig på mediationskurser, reelt udelukket fra at indtræde på det græske marked og fra at oprette et sekundært forretningssted i form af et datterselskab, såfremt institutionens aktuelle retlige form ikke er en nonprofitorganisation og såfremt dens valg af datterselskab ikke er begrænset til nonprofitorganisationer.

Det er Kommissionens opfattelse, at ovennævnte bestemmelser udgør en restriktion for etableringsretten i henhold til artikel 49 TEUF og artikel 15, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 2006/123/EF om det indre marked.

Denne restriktion er ikke omfattet af undtagelsen i artikel 51, stk. 1, TEUF, eftersom ydelsen af mediatoruddannelses-tjenester ikke udgør virksomhed, som er forbundet med staten, med udøvelse af offentlig myndighed eller med »retsplejen«. Der findes desuden ingen retlig begrundelse på baggrund af et hensyn om at beskytte kvaliteten af tjenesteydelserne, eftersom der på ingen måde er en direkte forbindelse med restriktionen af uddannelsesinstitutionernes retlige form og ejerskabet af aktiekapital.

2. Tilsidesættelse af direktiv 2005/36/EF og artikel 49 TEUF om etableringsretten

Det er Kommissionens opfattelse, at kravene i stk. 2 i afdeling A i den eneste artikel i ministerdekret nr. 109088/12.12.2011, hvorefter certifikatet for mediatoruddannelsen skal nævne undervisningsmetoderne, deltagerantallet, antallet af lærere samt disses kvalifikationer, eksaminations- og evalueringsproceduren af kandidaterne og de metoder, der er anvendt til sikring af procedurens integritet, går ud over, hvad der kan kræves med henblik på evaluering af det niveau af faglig viden og kvalifikationer, som indehaveren af certifikatet har i henhold hertil, og gør det ikke muligt at foretage en korrekt vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende persons uddannelse omfatter områder, som i det væsentlige er forskellige fra de områder, som er omfattet af den påkrævede uddannelse i Grækenland. Af disse grunde er ovennævnte bestemmelse i strid med artikel 13, 14 og 50 i og bilag VII til direktiv 2005/36/EF.

Stk. 5 i afdeling A i ovennævnte ministerdekret kræver desuden, at udenlandske fuldstændigt kvalificerede mediatorer skal påvise, at de herudover har erfaring svarende til deltagelse i mindst tre mediationsprocedurer, før deres kvalifikationer kan anerkendes i Grækenland, selv om dette krav ikke gælder for mediatorer, som tager deres faglige uddannelse i Grækenland. Ovennævnte bestemmelse er dermed i strid med artikel 13 i direktiv 2005/36/EF, som bestemmer, at den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten skal give ansøgere mulighed for at få adgang til dette erhverv og udøve det på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, hvis ansøgerne er i besiddelse af et certifikat fra en anden medlemsstat, og tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling, som er indeholdt i artikel 49 TEUF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7.9.2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT 2005, L 255, s. 22).

Appel iværksat den 5. januar 2018 af MS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 31. maj 2017 i sag T-17/16, MS mod Kommissionen

(Sag C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: MS (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 31. maj 2017 i sag T-17/16 ophæves.
- Følgelig: sagen henvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende realiteten af det søgsmål i første instans, som blev indbragt for den, eller, hvis Domstolen finder, at sagen er moden til påkendelse, appellanten gives medhold i hans påstande i første instans, og følgelig:
- Det fastslås, at Kommissionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 268 og 340, andet afsnit, TEUF.
- Kommissionen tilpligtes at fremlægge de dokumenter, som denne har erklæret fortrolige, og som udgør det nødvendige grundlag for afgørelsen om fjernelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det ikke-økonomiske tab, der følger af Kommissionens ansvarspådragende adfærd, og som efter ret og billighed er opgjort til 20 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at offentliggøre et brev med en undskyldning til appellanten og at genansætte ham i Team Europe.

— Appellinstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den anfægtede kendelse er behæftet med en retlig fejl i forbindelse med den retlige kvalifikation af grundlaget for det erstatningssøgsmål, der blev anlagt ved retten i første instans, og førsteinstansretten tilsidesatte begrundelsespligten.

Den anfægtede kendelse er ligeledes behæftet med en retlig fejl i forbindelse med den retlige kvalifikation af samarbejdsaftalen og førsteinstansretten tilsidesatte begrundelsespligten. Sidstnævnte gengav sagsakterne forkert.

Sag anlagt den 16. januar 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-27/18)

(2018/C 083/24)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Samnadda, Y. Marinova og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU⁽¹⁾ af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72), idet den ikke inden den 10. april 2016 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller i det mindste ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- På grund af Republikken Bulgariens tilsidesættelse af pligten til at meddele Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 2014/26/EU pålægges den i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 19 121,60 EUR pr. dag regnet fra datoen for afsigelsen af dommen, hvori sagsøgeren gives medhold.
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) I henhold til artikel 43, stk. 1, i direktiv 2014/26/EU er medlemsstaterne forpligtede til at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 10. april 2016 og til straks at underrette Kommissionen herom. Som følge af den manglende meddelelse af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv har Kommissionen nu besluttet at indklage sagen for Domstolen.
- 2) Kommissionen har i stævningen nedlagt påstand om, at Republikken Bulgarien tilpligtes at betale en tvangsbøde på 19 121,60 EUR pr. dag. Tvangsbødens størrelse er fastsat under hensyn til alvoren og varigheden af overtrædelsen såvel som til dens afskrækkende virkning og afpasset den pågældende medlemsstats betalingsevne.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 84, s. 72.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2017 — David Fernando Leal da Fonseca mod Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Portugal)

(Sag C-415/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/25)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. november 2017 — Andreas Niemeyer mod Brussels Airlines SA/NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hambourg — Tyskland)

(Sag C-269/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/26)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 25.9.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. november 2017 — Heinz-Gerhard Albrecht mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hannover — Tyskland)

(Sag C-277/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/27)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2017 — Europa Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-420/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/28)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. november 2017 — Ursula Kaufmann og Viktor Schay mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hannover — Tyskland)

(Sag C-534/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/29)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 424 af 11.12.2017.

RET TEN

Rettens dom af 23. januar 2018 — FV mod Rådet

(Sag T-639/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2013 — frifindelse af sagsøgte i første instans — sammensætningen af det dommerkollegium, der afsagde dommen i første instans — proceduren for udnævnelse af en dommer ved Personaleretten — domstol oprettet ved lov — princippet om en domstol oprettet ved lov)

(2018/C 083/30)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: FV (ved advokat L. Levi)

Den anden part: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-B. Laignelot og M. Bauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 28. juni 2016, FV mod Rådet (sag F-40/15, EU:F:2016:137), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 28. juni 2016, FV mod Rådet (F-40/15), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til en anden af Rettens afdelinger end den, der har truffet afgørelse vedrørende denne appel.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

Rettens dom af 23. januar 2018 — Wenger mod EUIPO — Swissgear (SWISSGEAR)

(Sag T-869/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket SWISSGEAR — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 76 i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a) og artikel 95 i forordning 2017/1001]]

(2018/C 083/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wenger SA (Delémont, Schweiz) (ved advokaterne K. Ikas og A. Sulovsky)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Swissgear Sàrl (Baar, Schweiz) (ved advokat J. Hacke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. september 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2098/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Swissgear og Wenger

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Wenger SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Swissgear Sàrl afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Rettens dom af 23. januar 2018 — avanti mod EUIPO (avanti)

(Sag T-250/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket avanti — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 083/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: avanti GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat M. Bahmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 801/2016-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet avanti som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Avanti GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Sag anlagt den 17. januar 2018 — OCU mod ECB**(Sag T-15/18)**

(2018/C 083/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Martínez Martínez og C. López-Mélida de Ramón)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at udlevere de ønskede dokumenter enten i fuldstændig eller fortrolig udgave.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for nærværende sag er annullation af afgørelse af 17. november 2017, registreringsnummer LS/MD/17/428, om afslag på »genfremst begæring om aktindsigt i dokumenter fra ECB« indgivet af sagsøgeren den 14. september 2017, idet der i stedet gives umiddelbar aktindsigt i de ønskede dokumenter om afgørelsen vedrørende Banco Popular Español S. A.

Til støtte for sagen har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende støttet på den grundlæggende rettighed i artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, nemlig retten til god forvaltning som udtrykt ved adgangen til dokumenter med henblik på legitim udøvelse af retten til forsvar.

Sag anlagt den 17. januar 2018 — Activos e Inversiones Monterroso mod SRB**(Sag T-16/18)**

(2018/C 083/34)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Pantoja, Spanien) (ved advokat S. Rodríguez Bajón)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Der afsiges en dom, hvorved SRB's afgørelse af 8. november 2017 annulleres.
- Sagsøgeren gives aktindsigt i sagens akter på de betingelser, som følger af stævningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. I afgørelsen af 8. november 2017 har SRB klart sammenblandet den generelle ret til aktindsigt, som enhver EU-borger kan påberåbe sig, og den mere konkrete ret til aktindsigt i sagsakter, som alene de personer, der er berørt af den sag, der er genstand for sagsakterne, kan påberåbe sig. SRB har imidlertid konkluderet, at listen over de dokumenter, som sagsøgeren har adgang til, den samme i henhold til hver af disse rettigheder, hvilket er retsstridigt.

Retten til aktindsigt i sagsakter er en fundamentalt anden ret end retten til aktindsigt i dokumenter. Mens den førstnævnte ret er en del af de rettigheder, der udgør »retten til god forvaltning«, som er knæsat ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er den anden ret en selvstændig rettighed af en langt mere generel karakter, som er forbundet med princippet om offentlig gennemsigtighed.

2. Den forskel, der er mellem disse to rettigheder, indebærer, at de har forskellig genstand, og at de er underlagt forskellig beskyttelse, hvorfor retten til aktindsigt i sagsakter alene kan påberåbes af personer, der er berørt af den pågældende sag, mens retten til aktindsigt i dokumenter er tillagt alle EU-borgere i forhold til alle de dokumenter, som EU-institutionerne er i besiddelse af.
3. Den forskellige beskyttelse, som disse rettigheder er underlagt, betyder nødvendigvis, at hver af dem er underlagt undtagelser, som ligeledes er forskellige. Mens en af undtagelserne til retten til aktindsigt i dokumenter består i at videregivelsen af oplysninger ikke må skade retmæssig »handelsmæssige interesser« hos de pågældende virksomheder, er retten til aktindsigt i sagsakter derimod begrænset af den omstændighed, at udøvelsen heraf ikke må berøre »forretningshemmeligheder« for de virksomheder, der deltager i proceduren. I denne forbindelse er sondringen mellem »handelsmæssige interesser«, som uden tvivl er et vidt begreb, og »forretningshemmeligheder«, som er et langt snævrere begreb, der betegner en bestemt virksomheds egen viden, som alene er kendt af en konkret personkreds, og hvis udbredelse kan skade den omhandlede virksomhed, berettiget. I denne henseende skal forretningshemmeligheder afbalanceres i forhold til de øvrige involverede interesser, så som retten til forsvar.
4. Fortroligheden skal lige som andre undtagelser til retten til aktindsigt i sagsakter være begrundet og er underlagt begrænsninger, som skal tages i betragtning, således at fortrolighed ikke automatisk påberåbes for at afvise retten til aktindsigt i sagsakter. Anvendelsen af denne undtagelse skal være begrundet, hvilket ikke er tilfældet i den foreliggende sag.
5. Nøglen til løsningen af den foreliggende tvist må være anvendelse af artikel 41, stk. 2, litra b), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. SRB skal følgelig forpligtes til at overholde artikel 90, stk. 4, og ikke artikel 90, stk. 1, i forordning nr. 806/2014.

Rettens kendelse af 16. januar 2018 — fritz-kulturgüter mod EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Sag T-862/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/35)

Processprog: tysk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA